

۲۵۴ - ای خدام بندگان الهی این چه منصب عظیم است و این چه جاه جلیل که از چاه سیاه باوج ماه رساند و از حضيض پستی باوج ملاً اعلی کشاند این منقبت عبدالبهاست و این منتهی آمال این بنده بی سر و پا ای پروردگار تو آگاهی که جز این آرزویی ندارم و بغیر از این ملجأ و پناهی نخواهم بنده بندگان هستم و عبد عبیدت در قطب امکان اگر بر خدمت دوستان موفق فرمائی این نعمتی است شایگان و رحمتی است جاودان و اگر محروم فرمائی دیگر بچه امیدی در جهان نیستی زیست نمایم تو تأیید فرما و تو توفیق عنایت کن